

ဟာသ သရုပ်ဆောင်

ကျော်ဇော

၆

လုံ : ချ င : ဝ ဣ !

ပုံစံပြ

သရုပ်ဆောင်

Actor
Bay Lu Wa

Design
Hein Minn Zaw
(TWMM)

အခန်းစဉ် (၁)

ကန်တော်ကြီးပန်းခြံထဲက ဗိုလ်ချုပ်ကြေးရုပ်ကြီးကို
လှည့်ပတ်ပြီးကြည့်နေတာ ဘယ်နှခေါက် တောင်ရှိသွားပြီလဲ မသိ . . တ
ချို့ကတော့ နယ်က၊ တောက လာလည်တဲ့ တောသူတောင်သားတွေ
လားဆိုပြီး ပြီးသွားလေရဲ့ . . .

ပြေးလည်း ပြေးလောက်စရာ . . ဝတ်တာစားတာလည်း ကြည့်ဦးလေ .
. အင်တာနက် . . အီးမေးလ် . . ကွန်ပျူတာ . . လက်တော့ပ်တွေ ခေတ်
စားနေချိန်မှာ ပင်နီရောင်ရှမ်းဘောင်းဘီရှည်၊ လည်ကတုံးရှပ်လက်ရှည်
အဖြူရောင် . . . ပြီးတော့ ဘိုဆံတောက်ကို
အုန်းဆီတွေရွဲနေအောင်ထည့်ပြီး နောက်ပြန်ဖီးထားတာများ ပြောင်နေ
တာပဲ . . .

ဟတ်ရှူးကို ဖိနပ်တိုက်ဆေးနဲ့ တိုက်ထားသလိုမျိုး ပုံစံက ဟိုးတုန်း
က မင်းသားကြီး ဦးကျော်ဆွေလိုလို ဒီဘက်ခေတ်ဦးကျော်ဟိန်းလိုလို . .

ခက်တာက သူ့အရပ်အမောင်းက ပေမမီဒေါက်မမီဆိုတော့ ခုနက ရှ
မ်းဘောင်းဘီက အောက်မှာ တော်တော်ကြီးပုံကျနေတယ်။ ဂျင်းဘောင်း
ဘီလိုမျိုး ခေါက်ဝတ်လို့ လည်း မရ။ အောက်က ခြေထောက်၊ ဖိနပ်တော
င်စီးစရာမလိုတော့ဘူး . . ဘာမှ မှ မမြင်ရတာ . . ရှပ်လည်ကတုံးအဖြူ
က လည်း လည်ပင်းပေါက်က အကျယ်ကြီး လက်ကရှည်နေတော့ လက်

မောင်းဘက်မှာ မတရားဖောင်း နေတယ် . . .

သူကတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဂရုစိုက်ပုံမရဘူး . . တစ်စုံတစ်ခုကို လေးလေးနက်နက် တွေးနေပုံ ရတယ် . . လောကကြီးမှာ လူတစ်ကိုယ်အကြိုက်တစ်မျိုးဆိုတဲ့ စကားလည်း ရှိခဲ့ဖူးတယ်လေ . . ပြီးတော့ ဇီဇာကြောင်တယ် . . ပီစာမဟုတ်သလို . . နိုင်ငံကူးလက်မှတ် ဗီဇာလည်း မဟုတ်ပါ . . တချို့က အဝတ်အစား ဇီဇာကြောင်တယ် . . ဟိုဟာမကြိုက်ဘူး . . ဒီဟာ မကြိုက်ဘူး . . ဟိုအရောင်က ပြူးတူးပြဲတဲ့ . . ဒီအရောင်က ခပ်မွဲမွဲ . .

အဲ . . အချို့များကတော့ အဝတ်အစားမဟုတ် အစားအသောက် . . ဥပမာ . . လက်ဖက်ထဲ မှာ ကြက်သွန်ကြော်ထည့်တာမကြိုက်ဘူး . . ကန်စွန်းရွက်ကြော်ရင် အရမ်းနွမ်းပြီး ပျော့ဖတ်နေရင် မကြိုက်ဘူး . . မကျက်တကျက်လေးမှ

ပြီးတော့ ရှိသေးတယ် . . ဟိုထမင်းဆိုင် မကောင်းဘူး . . ဒီဆိုင်က ညစ်ပတ်တယ် . . အရာရာ ချေးများ တယ် . . ဈေးသည် က လက်သည်းရှည်တယ် . . ပန်းကန်ဆေးတာ မပြောင်ဘူး . . ဆေးတဲ့ ရေက မလဲဘူး . . ရောင်းတဲ့ ဈေးသည် ရဲ့ အဝတ်အစားက သန့်ပြန့်မှုမရှိဘူးတဲ့ . . .

ကဲ . . လူတွေစိတ်၊ လူတွေရဲ့ ဇီဇာကြောင်မှုတွေကို ရေးပြနေရင် ပြီးတော့မှာ မှတ်ဘူး . . ခု ကျွန်တော် တင်ပြချင်တာက ပုဏ္ဏားဘထွန်း . . ဆရာကြီးမင်းသိင်္ခဝတ္ထုတွေထဲက ပုဏ္ဏားဘကွန်း မဟုတ်ပါဘူး . . ငါးတွေထဲမှာ ငါးပုဏ္ဏားကလွဲပြီး ဘာငါးမှ မစားဘဲ ဇီဇာကြောင်လို့ ပုဏ္ဏားဘထွန်း လို့ အရပ်ကခေါ်ကြတာပါ . . ဒါဆို သူရဲ့ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံကို ရှင်းပြနေစရာလိုတော့မယ် မထင်ပါဘူး . .

အဲ . . သူ့ကိုမေးရင်တော့ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်နဲ့ ဝတ်တာနဲ့ ပြောလာပါ

လိမ့်မယ် . . ခုနကလည်း ဗိုလ်ချုပ်ကြေးရပ်ကို ကြည့်ချင်လို့ ကြည့်နေတာမှတ်ဘူး . . ဗိုလ်ချုပ်လို လူချစ်လူခင်ပေါ်ပြီး အားလုံးရဲ့ လေးစားခြင်းကို ခံယူချင်တယ် . . အထူးသဖြင့် လူချစ်လူခင်ပေါ်တဲ့ အထဲမှာ မှ မိန်းကလေးတွေ . . . မိန်းကလေးတွေရဲ့ ချစ်ခင်မှုကိုပိုပြီး လိုလားတဲ့ . . ပုဏ္ဏားဘထွန်းပါ . . .

ဒါပေမဲ့လို့ . . အရာရာဇီဇာကြောင်နေတဲ့ လူအဖို့ ကတော့ ဘယ်အသက်အရွယ်အထိ . . စောင့်နေရဦးမယ် မသိပေါ့ဗျာ . . မိန်းမနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဇီဇာကြောင်သလားမှတ်တယ် . . ငွေရေး ကြေးရေးမှာ လည်း အင်္ကျီအိတ်ကပ်နဲ့ လက် အင်မတန်ဝေးပါတယ် . . . သူ့ကိုယ်သူတောင် သဒ္ဓါတာ မှတ်ဘူး . . ဆိုတော့ ကမ်းကုန်ရောဗျာ . . ကမ်းကုန်ရော . . ဒါပေမဲ့လို့ . . သူကတော့ တစ်ချိန်လုံး ဖိတ်စာလှလှလေးထဲမှာ သူ့နာမည် ပါလာရမယ်လို့ . . နီးစပ်ရာ အပေါင်းအသင်းတွေကို ဟစ်ကြွေး ထားလေရဲ့ ။

“ဒီမယ် ငါ့ညီ . . ငါပေးထားတဲ့ ပိုက်ဆံက အသစ်ကျပ်ချွတ်လေ . . ”

“ဟုတ်ပါတယ် အစ်ကိုရယ် . . ဒါပေမဲ့ ခုဟာက တကယ်မရှိလို့ ပါ . . .”

“ဟ . . . တစ်နေ့ တစ်နေ့ လူပေါင်းများစွာ ဝင်ထွက်နေတာတောင် အသစ်မရှိဘူးပေါ့ . . အစုတ်ပြန်အမ်းရတယ်လို့ ကွာ”

ဒါပါပဲ . . သူ့ရဲ့ ဇီဇာကြောင်မှု . . .

ပန်းခြံဂိတ်ဝက လူတွေကတော့ နားမလည်နိုင်သော ဝတ်စုံနဲ့ လူ့ရဲ့ ကျောပြင်ကိုကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတော့တယ် . . ။

အခန်းစဉ် (၂)

“ဘထွန်း . . ထမင်းစားမယ်တဲ့ . . .”

“ဟုတ်ကဲ့ . . အစ်မ . .”

ကြည့်လက်စ ဖိတ်စာလေးတွေကို စနစ်တကျ ပြန်သိမ်းရင်း ထမင်းစားဖို့ ထလိုက်သည်။ ။ ပြီးတော့ ပြန်ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ ။ အစ်မဖြစ်သူက စိတ်မရှည်တော့

“ဟဲ့ . . ဘထွန်း . . ပြီးရင် ထမင်းက အေးစက်သလေး . . ဟင်းချိုက ငန်သလေးမလုပ်နဲ့ . . တစ်နေ့ တစ်နေ့ အလုပ်လုပ်ဖို့ မစဉ်းစားဘူး . . တဏှာရူး . . အဲလေ . . ဖိတ်စာရူး ရူးနေတာနဲ့ အချိန်ကုန်တယ် . . မိန်းမကျတော့ လိုချင်လိုက်တာ . . တစ်ပိုင်းကိုသေလို့ . . အကုန်အကျတော့ တစ်စက်လေးမှ မခံချင်ဘူး . . ရပါလိမ့်မယ် . . ဒီတစ်သက် မိန်းမ . . .”

ဘထွန်းက မျက်နှာကြီး နီမြန်း လာပြီး . . . အစ်မဖြစ်သူကို ကြည့်ကာ ပြောရက်လေခြင်း တည်းဟူသော မျက်နှာပေးနဲ့ . .

“အစ်မ . . မသိဘဲ ဝင်မပြောစမ်းပါနဲ့ . . ကျွန်တော်က မလိုအပ်ဘဲ ငွေကုန်ကြေးကျများ တာ ကို ဂရုစိုက်တာဗျ . . နှမြောတာ . . တွန့်တိုတာ . . ကပ်စေးနည်းတာ မှတ်ဘူး . . ငွေဆိုတာ သူ့နေရာ နဲ့ သူ သုံးမှ အဓိပ္ပါယ်ရှိတာ . . ကဲ . . မိန်းမတစ်ယောက်ရဖို့ . . ဘယ်လောက် အကုန်ခံရမလဲ . . ပြော . .”

အစ်မဖြစ်သူ မဆယ်က အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်ပြီး လက်ဖျစ်တစ်ချက်တီးကာ ဘထွန်းနား ကပ် လာပြီး ...

“ဒီလိုပြောလို့ တော့ ဘယ်ရမလဲဟဲ့ .. အကြံဉာဏ်တောင်းခံ .. ဉာဏ်ပူဇော်ခဆိုတာ ရှိတယ်လေ ... သဘောပေါက်လား ... ”

“ကဲပြောဗျာ .. ဉာဏ်ပူဇော်ခက ... ”

“သုံးထောင် ... ”

“ဗျာ .. သုံးထောင် .. ဟုတ်လား ... ”

“ဟုတ်တယ်လေ .. မိန်းမတစ်ယောက်ရဖို့ ဒီလောက်တော့ ... ”

စကားတောင်မဆုံးလိုက်ရ သူ့ရှေ့က ဖြတ်ပြီး ဘထွန်းထွက်သွားလေရဲ့ ...

“တစ်သက်လုံး ငှက်ပျောတုံး ဖက်သေရမယ့်ကောင် .. ဟင်း ... ”

ထမင်းဝိုင်းကိုရောက်တော့ မိခင်ဖြစ်သူက ပန်းကန်ပြားကိုင်ပြီး အဝ ...

“နေ .. နေ .. အမေ .. ကျွန်တော့်ဘာသာ ကျွန်တော် ခူးမယ် .. ပန်းကန်ထားခဲ့ ... ”

“ထားခဲ့မှာ ပါတော် .. ငါ စားပြီးသားပန်းကန် .. နင်ပဲ ဆေးရမှာ .. ”

“ဟင် .. အမေတောင် စားပြီးသွားပြီ .. ကျွန်တော့်တောင် မစောင့်ဘူး .. ”

“နင်နဲ့ ထမင်းတစ်ဝိုင်းတည်းစားရင် ဒီနေ့အဖို့ ထမင်းဝမှာ မှုတ်ဘူး . . အချိန်ဆိုတာ လူကို မစောင့်ဘူးဟဲ့ .. ဦးနှောက်မရှိတဲ့ ကောင်ရဲ့ ... ”

လက်ဆေးပြီး လက်သုတ်ကာ ပြောလည်း ပြော
အိမ်ရှေ့သို့ထွက်သွားပါတော့တယ် . . အစ်မ ဖြစ်သူကတော့ ဘာမှ
မပြောတော့ဘူး . . အမေ့ရဲ့ ချိန်ခွင်တွေ အလေးတွေကို ဈေးတောင်းထဲ
ထည့် . . ဟိုဟာလုပ် . . ဒီဟာလုပ်နဲ့ . . .

“ဘထွန်း ထမင်းအုပ်ဆောင်းကို မ,လိုက်တော့ ချဉ်ဟင်းထဲမှာ ဟင်
ကောင်တစ်ကောင် . . ရင်ထဲကို ပျို့တက် လာပြီး အန်ချလိုက်တာ . . ထ
မင်းစားပွဲတစ်ခုလုံး ဆန်ပြုတ်တွေ ဖြစ်ကုန်ရော။

“ဝေါ့ . .”

“သွားပြီ အမေရေ . . သမီးတို့ တော့ ညစာပါငတ်ပြီ . .”

“ဘာလဲ . . ဟိုကောင် ဗိုက်ကြီးသည် အန်ပြန်ပြီလား . . ဒုက္ခပါပဲ
တော် . . ယောက်ျားတန်မဲ့ . . သူမရှာရတိုင်း . .”

ငါးရောင်းတဲ့ ဈေးသည် ဆိုတော့ သိတဲ့ အတိုင်း ပါးစပ်ကဗျစ်တော
က် ဗျစ်တောက်နဲ့ ဈေးတောင်းခေါင်းပေါ်ရွက်လိုက်ပြီး

“ဟဲ့ . . ဟိုဟာမ . . မိငါးဖယ် . . မလုံးတင်ဆီက ငါးကြွေး သွားတော
င်းပြီးပြီလား . . .”

“မရသေးဘူး အမေ . . .”

“နက်ဖြန်မှ မရရင် ပါးချလာခဲ့ . . ငါရှင်းမယ် . . ကြားလား . . .”

“ဟဲ့ . . ဟို . . ဘယ်သူ . . အကြီးမ . . .”

ငါးကျည်းရေသေတွေကိုကိုင်နေတဲ့ အကြီးမမိဆယ်က လှည့်ကြည့်
လိုက်ပြီး ကပျာကယာနဲ့ . . .

“မိဆယ်ပါ အမေ . . .”

“ဘာ မိဆယ်လဲ . . ခေါင်းတိုမ . . ငါးတွေ ဆားနယ်ပြီး ကျောက်ပျဉ်
နဲ့ ဖိထားလိုက် . . ဟင်း . . ”

“လူကိုများ ခေါင်းတိုမတဲ့ . . လုပ်ချလိုက်ပြန်ပြီ အမေတို့ က . . ဂဲလ်
ဘဲ . . .”